

és az abba szükséges lovas és gyalogos őrseget, ezt az én alázatos kérésemet Felséged a legjogosabbnak fogja tekinteni. Felséged bölcsen megítélheti, mekkora összeg szükséges évenként akár csak száz lovas és ugyanennyi gyaloros fenntartására, hogy közben ne is említsem, hogy a várban valami élelmiszer mennyiséget is kell a jövő szükségére állandóan tartalékolni.

Én, kegyelmes uram, a magam hasznát nem keresem, hiszen, ha lehetséges volna, kész volnék Felségednek akár csak száz forintért is szolgálni, de mert ez a vár egészen /az ellenség/ torkában van, nem látom magamat elegendőnek annak megvédésére a szükséges őrség nélkül. Kis számú /sereg/ pedig nem elegendő annak megőrzésére olyan annak a nagysága és állapota. Bizony, kegyelmes uram, adódhat mód és alkalom, hogy szolgálattal egy nap vagy egy óra alatt ezer forintnál nagyobb nyereséget és hasznot szerezhetnék Felségteknek és az országnak. Várom Felséged legkegyelmesebb válaszát. Legfenségesebb Felségednek hű és alázatos szolgálója

Thury György

10.

Süreg, 1561. június 19.

Ormány Jósa levele ismeretlen személyhez a fehérvári törökök Palota megszerzésére irányuló kísérletéről.

Szolgálatomat ajánlom kegyelmednek stb.

Az mely embert elküldtem vala Gáborral, ma jutott meg hozzám, ki azt mongya, hogy békével elbocsátotta Gábort Fejérvár mellett és ő aztán úgy tért be Fejérvárra az én levelemmel az kihayához⁸. /kyhaja = kehaja /kethkuda/ valamely tisztségben vagy udvari szolgálatban alkalmazott helyettes, segéd. Valamely méltóság kehájája = ennek megbizott embere, udvarmesterféle/, ki minémü választ tett az én levelemre, im kegyelmednek küldtem, semmit egyebet ennél nem tett választ sem irással sem izenettel.